

ğuna inandığımız,
ÇİZGİ — LEKE — RENK — BE-
NEK elemanlarını fotoğrafta kesin
olarak bulamazsınız. Büyük bir resim
Tutkusu + Kültürü olan fotoğrafçı-
lar zaman zaman bundan faydalanı-
yorlar. Ama çok ileri gittikleri zaman
onlara.

— Birader, bırak makineyi. Al fırça-
yı... Makineye de, bize de eziyet et-
me diyebilirsiniz. Sahici fotoğrafın
asıl marifeti tabiattaki resim sanatı
elemanlarını, çizgi - leke - renk - be-
nek olaylarını açıklamak değil. Ta-
biatı tıpatıp verebilme gücü olmalı.
Bunun ne müthiş bir güç olduğunu
bir yana bırakıp, "Ben ille de fotoğ-
raf makinesiyle resim sanatına has so-
nuçlar elde etmek istiyorum." diyen
kişi başarılı işler çıkartabilir, ama bu
başarı fotoğraf hanesine değil resim
hanesine yazılır.

Çocuk resimlerinde, resim sanatının
yüzünü güldüren dört direği arayın.
Elinizle koymuş gibi bulacaksınız.

Çocuk resimlerini bir bu açıdan ince-
lemek var, bir de bütün sanatlarda bir
çeşit MODA haline gelen ÇOCUK-
SU tutkusuyla eleştirmek var.

Benim bir yârim var

MÜTHİŞ

Bazen yedi yaşında

Bazen YETMİŞ.

Bu yâr kaç yaşında olabilir? Tahmin
edin. Ama birde sahiden yetmiş ya-
şına basmış bir bayanın yedi yaşında-
ki çocuk halleri takınmasını düşünün.
Yahut, yedi yaşındaki çocuğun yet-
mişlik bayan hallerini taklit etmesini.
Bu bir oyun, bir taklit gücüyle iyi
ama ya sahici bir istekse... Yandık.

Çocuksuyu sırf "bir miktar da çocuk-

suluk şart" diye koyarsanız, piyasa-
nın en aşağılık filmlerinin düştüğü
yerde alırsınız soluğu.

Bir miktar Hırsız + Polis oyunu

Bir miktar Mezarlık - Kafatası -

Ağlama

Bir miktar öpücük

Bir miktar Göbek havası

Bir miktar Dindarlık kokusu - Ezan

- Namaz

Bir miktar Piyasa müziği

Bir miktar Çocuksu davranış.

Çocuksu konusu işleyen, çocuk
işiyile acemiliği, şaşallığı, beceriksiz-
liği, aptallığı karıştırmaması gerek.
Size başımdan geçen bir olayı, bu gü-
ne kadar geçerli olduğu için, anlata-
cağım. Göz konusuna 1941'de kan-
cayı takmışım. Çorum'un Mecitözü
kazasında, Amasya yoluna bakan bir
köyde tanıdım Reyhan Bacıyı. 35-40
yaşlarında âmâ bir hatun. Gözlerini
birçok köylümüz gibi çiçekten kay-
betmiş. Yüzünde çiçekten kalan çu-
kucuklar ve göz yerinde iki belirsiz
çizgi. Tefle söylüyordu türkülerini, o
cânım türkülerini. Kuyu dibinden ge-
len derin, dokunaklı bir sesi vardı. Ba-
na istediğimden çok türkü söyledi.
Bir harçlık vermek istedim. Üzüldü.
Onu kırdığımı anlayınca, tamir ede-
yim derken daha büyük bir pot kır-
dım. Çok sevdiği tefini aldım, iki sa-
at uğraşıp bir sürü nakışla rengârenk
donattım. Ve bu donatmayı yapar-
ken, Reyhan bacının bunları hiç bir
zaman göremeyeceğini unuttum...
Ayıldığım zaman iş işten geçmişti.
Parmaklarının tefin üstünde dolaşı-
şını hâlâ hatırlarım. Eline sağlık diye
bir de türküyle uğurlamıştı beni. Rey-
han bacıdan bir sürü resim yaptım.
Ama resim sanatının bütün incelikle-